

III. Tresty.

1. Zločin podílnictví v krádeži nebo zpronevěře: Bylo-li podílníku dle obnosu nebo ceny věci anebo z okolností známo, že krádež nebo zpronevěra byla spáchána způsobem takovým, který je jako zločin kvalifikuje, ač nezáleží-li příčina toho toliko v osobní vlastnosti pachatele nebo přesahují-li věci vícekrátě ukryté na sebe převedené neb dále postoupené dohromady při krádeži obnos nebo cenu 50 zlatých, trest se podílnictví těžkým žalářem od 6 měsíců do jednoho roku a podle velikosti obnosu, lsti a způsobené škody až do 5 let (§ 186 tr. z.).

2. Trest na přestupek podílnictví v krádeži nebo zpronevěře (§§ 464—466 tr. z.) jest týž jako na přestupky krádeže a zpronevěry samy, totiž tuhé vězení od 1 týdne do 6 měsíců.

IV. Dle vojenského trestního zákona jest poskytnutí pomoci a podílnictví bez předchozího dorozumění s pachatelem trestati, je-li hlavní delikt zločinem jako zločin nadržování, leč že by zákon při jednotlivých zločinech takové podporování pachatele nebo spolčením s ním stíhal tresty zvláštními (§ 12). Vojenský trestní zákon vytkl v souhlase s civilním tr. z. zvláštní ustanovení o podílnictví při falšování úvěrních papírů, mincí, při loupeži, krádeži a zpronevěře. Vedle těchto případů uvádí voj. tr. z. ještě podílnictví v plenění, jehož dopouští se ten, kdo věc, o níž ví, že při nedovoleném plenění byla ukořistěna, ukrývá, na sebe převádí neb odbyt její opatřuje (§ 500). Podílnictví v plenění jest buď zločinem nebo přečinem (§ 737).

V. Osnova nového trestního zákona mluví o nadržování (Begünstigung) a přechovavačství (Hehlerei) a definuje tyto pojmy následovně:

Kdo po spáchaném zločinu nebo přečinu pachateli neb účastníku bez předchozího dorozumění jest napomocen, aby trestu ušel, dopouští se přečinu nadržování; trest vězení až do 1 roku nebo peněžitá pokuta do 2000 zl. Nadržování jest beztrestné, jestliže se týkalo manžela, příbuzného neb sešvakřeného v linii přímé, osob, mezi nimiž jest poměr adopční, schovanců, sourozenců, jich dětí neb osob ještě blíže spřízněných, sourozenců manželových nebo manželů sourozenců (§ 266). Druhý případ nadržování záleží v tom, jestliže někdo po spáchaném zločinu pachateli neb účastníku bez předchozího dorozumění jest napomocen za tím účelem, aby prospěch ze spáchaného skutku byl zajištěn (vězení do 2 let nebo peněžitá pokuta do 4000 zl.). Nadržování a přechovavačství může se vyskytnouti při deserci vojenské osoby, při krádeži, loupeži a loupežném vydírání.

Účastenství (v trestním právu důchodkovém).

I. Pojem.

Účastníky důchodkového přestupku jsou ti, kdo aniž by se prve nebo při jeho spáchání s původcem, pachatelem nebo spoluvinníkem byli dorozuměli, po spáchaném přestupku nějakého prospěchu z něho nabyli, nebo působili k tomu, aby prospěch přestupkem zamýšlený byl dosažen, zvýšen nebo zajištěn nebo konečně spáchání přestupku způsobem v § 176 naznačeným byli napomocni (§ 25). I pachatel může za podmínek vytčených v § 29 státi se účastníkem.

II. Příslušnost.

1. K potrestání účastníků jest příslušným úřad, který koná řízení proti pachateli.

2. Byl-li spáchán důchodkový přestupek na hranicích dvou okresů, jest výlučně tedy i naproti účastníku příslušným úřad, jenž řízení dříve zahájil nebo obviněného přistihl (§ 523).

3. Mimo tento případ nemůže však beze svolení vyššího soudu býti nařízeno, aby účastníci, kteří se nenacházejí v obvodu úřadu k vyšetřování povolaného, do tohoto obvodu byli obesláni nebo dopraveni (§ 524).

4. I v tom případě, když se nacházejí pachatel, původce, spoluvinník a podílník v obvodech různých důchodkových vrchních soudů, přísluší řízení proti všem vinníkům a účastníkům tomu úřadu, který koná řízení proti pachateli a rovněž může vrchní důchodkový soud, jemuž vyšetřující úřad jest podřízen, obeslati obviněného i tehdy, když obeslaný jest podroben jinému vrchnímu soudu důchodkovému. V takovém případě má se vyšetřující úřad obrátiti na svůj představený vrchní soud, jenž pak příslušný vrchní soud o provedení tohoto obeslání požádá; nemohly-li by se vrchní soudy shodnouti, má o sporu jejich rozhodnouti nejvyšší soud důchodkový.

III. Tresty.

1. Účastníci nějakého důchodkového přestupku podléhají trestu i tenkrát, když přestupek pachateli nemůže býti přičítán, ku př. jestliže pachateli dle §§ 474 a 477 trest se promine.

2. Účastníci v důchodkovém přestupku, jimž zákon trestu neukládá, vyjímajíc případy v zákoně zvlášť vytčené (§§ 27 a 28) trestu sice nepodléhají, ručí však dle míry svého účastenství za ony přestupky, ohledně kterých zákon je samy trestu nepodrobuje.

3. Účastníky stihá, pokud zákon výslovně jinak neustanovil, týž trest jako pachatele (§ 98); z pravidla však má jim býti vyměřen trest nižší než pachateli, původci nebo spoluvinníku (§ 102).

4. Jestliže se při spáchání nebo při pokusu důchodkového přestupku účastnilo více účastníků, řídí se výměra trestu dle míry jich spolupůsobení, jež posuzuje se dle předmětu, k němuž přestupek směřoval, nebo dle prostředků, jichž bylo užito nebo konečně dle výsledku (§ 94).

5. V případech, kde zákon nabytí, uschování nebo další dopravu nějakého předmětu samy o sobě sice na důchodkový přestupek nepokládá, kde však jeden nebo více těchto činů zakládá účastenství v přestupku ohledně tohoto předmětu spáchaném, nepodléhá toto účastenství trestu, jestliže účastník převzal předmět ten teprve tehdy, když již trestnost předchůdce jeho ohledně tohoto předmětu pominula, vyjímajíc však případ uvedený v §§ 15 a 28 (vyloučení přičetnosti jako pachateli) (§ 469).

IV. Prominutí trestu (viz čl. Prominutí trestu v trestním právu důchodkovém).

V. Promlčecí lhůta účastenství v přestupku důchodkovém (§ 25) obnáší polovici lhůty, jež stanovena jest pro dotyčný přestupek sám. Promlčení počíná tím okamžikem, kdy čin účastenství zakládající byl spáchán resp. opomenut (§§ 483 a 484). Ručení účastníka zaniká týmiž způsoby, jakými zaniká trest pro účastníky ve případech, ve kterých jim zákon trest ukládá (§ 493).

Účastník soukromý (v říz. trestním).

I. Pojem.

Soukromým účastníkem v řízení trestním je ten, jemuž vzešly činem trestním nároky soukromoprávní, které provést chce v řízení